

Samenvatting 102077

Geschil over invulling van de jaartaak art. A-11a en F-3 lid 4 CAO--BVE.

De werknemer is van mening dat zijn werkgever het aantal lesweken in strijd met artikel F-3 lid 4 van de CAO heeft verlaagd tot minder dan 36. Daarbij worden taken behorend tot de 55% voorbereiding en nazorg toegerekend aan een periode buiten de lesweken.

De Commissie is van oordeel dat artikel F-3 lid 4 aangeeft dat in beginsel de contacturen worden gespreid over ten minste 36 weken en dat aan de docent niet meer dan 22,5 contacturen per week worden opgedragen. Dit betekent dat in het geval de werkgever zou besluiten tot het opdragen van het maximale aantal van de 823 uren er minimaal 36,57 weken les gegeven zou dienen te worden.

De bedoeling van artikel F-3 lid 4 is naar het oordeel van de Commissie onder meer om te voorkomen dat het maximum te geven aantal contacturen per week van 22,5 zou worden overschreden. De Commissie is van oordeel dat de formulering "in beginsel" in artikel F-3 lid 4 inhoudt dat zolang de werkgever niet meer dan 22,5 contactuur per week opdraagt, er geen beletsel is om minder dan 36 lesweken te hanteren. Slechts indien de verlaging van het aantal lesweken zou leiden tot een verhoging van het aantal contacturen per week tot 24,5, en compensatie in de zin van artikel F-3 lid 4 nodig zou zijn, dient de werkgever uit hoofde van artikel F-3 lid 4 van de CAO-BVE te overleggen met de PMR over de periode waarin compensatie plaats zal hebben. Aldus heeft de werkgever door het aantal lesweken te stellen op 33,6 niet gehandeld in strijd met artikel F-3 lid 4 van de CAO-BVE.

Voor de vaststelling van de jaartaak en de berekening van de jaartaak van een docent moet vervolgens het werkelijke aantal lesweken, in casu 33,6, als uitgangspunt genomen worden. De Commissie ziet geen aanknopingspunt voor een berekening waarbij weken waarin geen lessen zijn gegeven geteld worden alsof daarin wel les zou zijn gegeven.

Het is de Commissie niet gebleken dat de CAO-BVE eraan in de weg staat dat de werkgever uren voorbereiding en nazorg mag toerekenen aan een periode buiten de lesweken .

De Commissie oordeelt dat de werkgever niet in strijd met het bepaalde in artikel A-11a en F-3 lid 4 van de CAO-BVE heeft gehandeld.

IN 02.003

UITSpraak

in het geschil tussen:

A, wonende te B, verzoeker, hierna te noemen A

en

het college van bestuur van C, gevestigd te D, verweerder, hierna te noemen de werkgever

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij verzoekschrift met bijlagen van 04-04-2002, ingekomen op 08-04-2002, aangevuld d.d. 10-04-2002, 25-04-2002 en 22-05-2002 heeft A een geschil bij de Commissie ingediend met betrekking tot de toepassing van de artikelen A-11a en F-3 van de CAO-BVE.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 26-04-2002, aangevuld d.d. 07-06-2002.

De mondelinge behandeling vond plaats op 11-06-2002.

A verscheen in persoon.

De werkgever werd vertegenwoordigd door E, sectordirecteur.

Partijen hebben hun standpunten gehandhaafd en toegelicht.

A heeft een pleitnotitie overgelegd.

De inhoud van voornoemde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

2. DE FEITEN

De Commissie gaat op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht uit van de volgende, als gesteld en niet of onvoldoende weersproken en door de Commissie in deze procedure relevant geachte, tussen partijen vaststaande feiten.

A is sinds mei 1984 werkzaam bij (de rechtsvoorganger van) C in een vast dienstverband met een betrekkingsomvang van 0,7921 FTE.

Op de arbeidsverhouding is vanaf 01-01-2001 de CAO-BVE 2001-2002 van toepassing.

A heeft op 29-11-2001 een verschil van mening met de werkgever over de berekening van zijn jaartaak en de berekening van zijn betaald verlof uit een deel van deze jaartaak voorgelegd aan de interne bezwarencommissie van de werkgever. Op 28-12-2001 heeft A bij de interne bezwarencommissie zijn standpunt toegelicht. Vervolgens heeft hij op 31-01-2002 over het geschil een gesprek gehad met zijn unitdirectie. Op 03-02-2002 heeft A de interne bezwarencommissie meegedeeld dat partijen niet tot overeenstemming zijn gekomen. Op 04-04-2002 heeft A het geschil aan de Commissie voor geschillen CAO-BVE voorgelegd. Tot op de dag der zitting van de Commissie voor geschillen CAO-BVE heeft A geen uitspraak van de interne bezwarencommissie op zijn bezwaar ontvangen. A wil een uitspraak van de Commissie over de door de werkgever gehanteerde wijze van berekening van de inzet van A voor het cursusjaar 2001-2002, over het feit dat de interne bezwarencommissie van de werkgever nog steeds geen uitspraak heeft gedaan en over de bevoegdheid van de werkgever om de maximale inzet in een cursusjaar van A te overschrijden.

3. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie en het geschil betrekking heeft op de toepassing van de artikelen A-11a en F-3 van de CAO-BVE is de Commissie op grond van art. N-6 CAO-BVE bevoegd van het geschil kennis te nemen en is A in zijn verzoek ontvankelijk.

Het geschil

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat de werkgever voor de taaktoedeling van een docent met een volledig dienstverband in het cursusjaar 2001-2002 uitgaat van het volgende:

- een aanstelling van 1 FTE houdt in 1659 klokuren per jaar;
- hiervan kan een docent maximaal 800 klokuren ingezet worden voor een directe taak, zijnde contacturen;
- er worden maximaal 27 lessen per week opgedragen;
- voor voorbereiding en nazorg wordt 55% van de contacturen gerekend, 440 klokuren op jaarbasis;
- het aantal lesweken bedraagt 33,6 met daarnaast twee toetsweken;
- het schooljaar bestaat uit 38,2 weken.

Voor een docent als A wordt een en ander naar rato berekend.

A meent dat de werkgever artikel F-3 lid 4 van de CAO-BVE onjuist toepast bij de berekening van zijn jaartaak en dat hij daardoor te veel werkzaamheden moest verrichten. Hij is met name van mening dat voor de berekening van de jaartaak het aantal lesweken niet lager gesteld mag worden dan op 36 weken en dat de uren, behorend tot de 55% voorbereiding en nazorg niet mogen worden toegekend aan de periode buiten de lesweken.

De Commissie overweegt dat artikel F-3 lid 4 aangeeft dat in beginsel de contacturen worden gespreid over ten minste 36 weken en dat aan de docent niet meer dan 22,5 contacturen per week worden opgedragen. Dit betekent dat in het geval de werkgever zou besluiten tot het opdragen van het

maximale aantal van de 823 uren er minimaal 36,57 weken les gegeven zou dienen te worden (823 contacturen : 22,5 contacturen per week = 36,57 weken).

De bedoeling van artikel F-3 lid 4 is naar het oordeel van de Commissie onder meer om te voorkomen dat het maximum te geven aantal contacturen per week van 22,5 zou worden overschreden. De Commissie is van oordeel dat de formulering "in beginsel" in artikel F-3 lid 4 inhoudt dat zolang de werkgever niet meer dan 22,5 contactuur per week opdraagt, er geen beletsel is om minder dan 36 lesweken te hanteren. Uit artikel F-3 lid 4 van de CAO-BVE valt niet op te maken dat de vermindering van het aantal lesweken in overleg met de PMR moet worden vastgesteld.

Slechts indien de verlaging van het aantal lesweken zou leiden tot een verhoging van het aantal contacturen per week tot 24,5, en compensatie in de zin van artikel F-3 lid 4 nodig zou zijn, dient de werkgever uit hoofde van artikel F-3 lid 4 van de CAO-BVE te overleggen met de PMR over de periode waarin compensatie plaats zal hebben. Aldus heeft de werkgever door het aantal lesweken te stellen op 33,6 niet gehandeld in strijd met artikel F-3 lid 4 van de CAO-BVE.

Voor de vaststelling van de jaartaak en de berekening van de jaartaak van een docent moet vervolgens uiteraard het werkelijke aantal lesweken, in casu 33,6, als uitgangspunt genomen worden. De Commissie ziet geen aanknopingspunt voor een berekening waarbij weken waarin geen lessen zijn gegeven geteld worden alsof daarin wel les zou zijn gegeven.

Voor wat betreft de stelling van A dat de werkgever geen uren voorbereiding en nazorg mag toerekenen aan een periode buiten de lesweken is de Commissie van oordeel dat haar niet is gebleken dat enige bepaling in de CAO-BVE in de weg staat aan de geschetste handelwijze van de werkgever.

Ten slotte merkt de Commissie op dat A weliswaar een aantal berekeningen heeft overgelegd, maar niet heeft onderbouwd waarom en op grond waarvan de werkgever volgens A in dezen ontoelaatbaar zou handelen.

De Commissie is derhalve van oordeel dat de werkgever niet in strijd met het bepaalde in artikel A-11a en F-3 lid 4 van de CAO-BVE heeft gehandeld.

Met betrekking tot de overschrijding door A van zijn maximale inzet voor het cursusjaar 2001-2002 neemt de Commissie in aanmerking dat A de extra 157 uur vrijwillig aanvaard heeft. Hiermee is derhalve niet sprake van een geschil tussen partijen over toepassing van de CAO-BVE zodat de Commissie over dit punt geen uitspraak zal doen.

Hetzelfde geldt voor de klacht van A over de handelwijze van de interne bezwarencommissie. De werkgever heeft immers aangegeven te betreuren dat in de behandeling van het bezwaar van A vertraging is opgetreden.

4. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen komt de Commissie tot het oordeel dat niet is gebleken dat de werkgever strijdig heeft gehandeld met de artikelen A-11a en F-3 van de CAO-BVE.

Over de overschrijding van de maximale inzet voor het cursusjaar 2001-2002 en de handelwijze van de interne bezwarencommissie doet de commissie geen uitspraak nu het hier geen geschillen omtrent toepassing van de CAO-BVE betreft.

Aldus gedaan te Woerden op 22 augustus 2002 door mr drs W.H.B. den Hartog Jager, voorzitter en mr M.Th. van Wel, mr J. Klazema, leden, in aanwezigheid van mr J.A. Breunesse, secretaris.

mr drs W.H.B. den Hartog Jager
voorzitter

mr J.A. Breunesse
secretaris